

La Diòcesi de Menorca torna a estar en seu vacant. En el dia d'ahir, Mons. Francesc Conesa Ferrer, que ha estat el nostre ordinari durant els darrers cinc anys, prengué possessió del Bisbat de Solsona, per al qual fou elegit a principis del 2022. Per tant, l'Església diocesana de Menorca haurà de passar els propers temps sense pastor. En aquestes circumstàncies, que no són noves per a nosaltres perquè aquesta és la tercera seu vacant que hem de viure des del començament del segle XXI, m'agradaria proposar tres reflexions sobre la nova etapa que avui comença:

1. «Jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món»

El Bisbe de Menorca és successor dels Apòstols i està cridat a edificar incessantment la nostra Església particular en la comunió de tots els seus membres i d'aquests amb l'Església universal, vigilant que els seus dons i els seus ministeris contribueixin a l'edificació dels creients i a la difusió de l'Evangeli. Per aconseguir-ho, el Bisbe s'erigeix en mestre de la doctrina, sacerdot del culte sagrat i ministre per al govern diocesà.

El Concili Vaticà II ens explicà que els bisbes són «el principi i fonament visible de la unitat en les seves Esglésies particulars» (*Lumen gentium*, 21 de novembre del 1964, núm. 23). Per tant, són un element veritablement indispensable en totes les diòcesis. Ara bé, la seva indubtable rellevància no ens ha de fer perdre de vista quin és l'autèntic centre de la Diòcesi de Menorca: Jesucrist. En efecte, si el Bisbe de Menorca ha estat elegit per a regir l'Església de Déu en nom del Pare és justament perquè «transparenta la seva imatge» (*Apostolorum successores*, 22 de febrer del 2004, núm. 56).

I els cristians tenim la certesa que el nostre Pare del Cel no ens abandona mai: «jo soc amb vosaltres dia rere dia fins a la fi del món» (Mt 28,20). Aleshores, la nova seu vacant que avui comença no és un parèntesi ni un temps mort, sinó una pàgina més de la nostra història de salvació que hem de viure amb la confiança posada en el Senyor.

2. «I tu, Betlem Efrata, ets petita per a ser comptada entre els clans de Judà, però de tu sortirà el qui ha de governar Israel»

La brevetat del pontificat del bisbe Francesc Conesa —seguint la tendència iniciada després de la mort de Mons. Bartomeu Pasqual (1967)— podria conduir-nos al desànim: som una Diòcesi molt petita, no tenim gaires recursos i ens van canviant el Bisbe cada dos per tres. Aquesta actitud és ben comprensible humanament, però no té en compte la perspectiva de l'eternitat.

Certament, l'Encarnació del Fill de Déu no tingué lloc a cap de les ciutats principals del seu temps, sinó en un poble amagat de Judea: Betlem. El profeta Miquees ho anuncià amb les paraules —«i tu, Betlem Efrata, ets petita...» (Mi 5,1)— que molts d'anys després els grans sacerdots i els mestres de la llei recordarien a Herodes: «[el Messies ha de néixer] a Betlem de Judea. Així ho ha escrit el profeta» (Mt 2,5).

Les «dimensions humanes» de la nostra Diòcesi —seguint la felix expressió del bisbe Conesa al principi del seu pontificat— no haurien de ser motiu de lament, sinó que ens haurien de servir per aproximar-nos més al Salvador, que es va fixar en la «petitesa» de la Verge Maria per a convertir-la en Mare de Déu (Lc 1,48).

3. «Us donaré pastors com desitja el meu cor, que us pasturin amb coneixement i amb seny»

Aquests dies també es posarà en marxa el procés perquè el Papa pugui nomenar ben prest el nou Bisbe de Menorca. En aquesta tasca, el Sant Pare és aconsellat per la Congregació per als Bisbes i per la Nunciatura Apostòlica, que acumulen molts segles d'experiència cercant sacerdots idonis per a exercir el ministeri episcopal.

Per desgràcia, com que el secret pontifici és tractat amb molta lleugeresa, aquests processos acaben envoltats d'un xafardeig escassament edificant: es parla de candidats i molta gent es posiciona a favor d'aquest o d'aquell.

Evitar aquests capteniments podria ser un bon propòsit per als temps que vindran. Abstinguem-nos de parlar del proper Bisbe de Menorca si no és per a repetir aquelles paraules que el profeta Jeremies dirigí al poble d'Israel (Jr 3,15): concedeix-nos, Senyor, un nou pastor segons el teu Cor que ens condueixi amb coneixement i amb seny cap a una nova època de la nostra Església diocesana.